

בס"ד. שיחת יום ג' ב' נצבים, כ"ד אלול, ה'תשכ"ד.

— לעסקניות של ישיבת „תומכי תמימים” ו„בית רבקה” תחינה —

בלתי מוגה

א. עומדים אנו ימים ספורים לפני ראש-השנה, בימי הסליחות, שאז מתחיל הזמן שהקב"ה מוותר ומוחל על כל הענינים שלא סיימו להשלימם בשנה החולפת, וזוהי הכנת הדרך לקבל את ברכתו של הקב"ה לשנה החדשה, לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה.

ב. רבינו הזקן מבאר¹ שהפרשה שקורין לעולם קודם ר"ה היא — פרשת נצבים:

התחלת הפרשה היא: "אתם נצבים גו' לפני ה' אלקיכם גו' לעברך בברית גו' למען הקים אותך היום לו לעם וגו'", והיינו, שבנ"י עומדים לפני ה', והקב"ה לוקח אותם אליו בתור עם, וכורת עמהם ברית, באופן נצחי, על כל הזמנים וכל המקומות שבהם נמצאים בני"י.

ובתור התחלה והכנה לכריתת ברית בין הקב"ה ובנ"י — נאמר בפסוק שעמידת בני"י לפני הקב"ה צריכה להיות באופן ד"נצבים .. כולכם", כולם ביחד, ומונה בפסוק את הסוגים השונים שיש בבנ"י, מ"ראשיכם", מנהיגי בני"י, עד לאלו שעוסקים במלאכות הכי פשוטות: "חוטב עציך" ו"שואב מימך"; וכאשר כל בני"י מתאחדים יחדיו ועומדים לפני הקב"ה "כאיש אחד"² — הרי זה מכין את הדרך ונעשה כלי להמשכת ברכתו של הקב"ה בכל המצטרך.

ג. אחד הדברים — והעיקרי — שמאחד ומשווה את כל בני"י הוא — לא עשירות, ואפילו לא הבנה והשגה, אלא ההתקשרות שבנ"י מתקשרים עם הקב"ה בעצמו, רק בגלל שכך הוא רצונו ית', ומקבלים על עצמם למלא את בקשתו ורצונו.

בענין זה מתאחדים ומשתוים כל בני"י, מגדול עד קטן, מ"ראשיכם" עד "שואב מימך", ועי"ז נעשה אצלם שלום עם הקב"ה, ע"י השלום וההתאחדות בינם לבין עצמם.

(2) ס' שופטים כ, יא. וראה תניא אגה"ק סוסכ"ב.

(1) לקו"ת ריש פרשתנו (נצבים).

וכדי לחנך ברוח זו את דור העתיד, את הילדים, שיהיו מוכנים למעמד ומצב זה, להיות "עם אחד"³, שמקבל על עצמו את "ה' אחד"⁴, ע"י לימוד "תורה אחת"⁵ — הנה על זה ניתן הציווי "ושננתם לבניך"⁶, לחנך את הילדים מקטנותם ברוח זו, כך, שכאשר יגדלו, יתנהגו לפי הדרך שמראים להם.

וזהו גם מהמטרות העיקריות של ישיבות "תומכי תמימים", ובתי-ספר "בית רבקה" (או כפי שנקראים בשאר מדינות: "אהלי יוסף יצחק") — לחנך ילדים וילדות מקטנותם ברוח כזו, שידעו שהם שייכים לאותו עם, אשר, מאז שעמדו בהר סיני קיבלו מהקב"ה את התורה על כל משך אלפי השנים שלאח"ז, וע"י לימוד התורה וקיום כל הענינים שבתורה, מקבלים את ברכתיו של הקב"ה בכל המצטרך.

ד. ומזה מובן גם גודל הזכות והשכר שיש לכל אלו שתומכים במוסדות שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו, נוסף על העיקר, שמנהלים את הבתים שלהם ומחנכים את הילדים שלהם ברוח זו.

ויעזור השי"ת לכל אחת מכן, ולכולכן יחד, להמשיך את עבודת הקודש של חינוך הילדים בדרך היהדות והחסידות, מתוך בריאות, שמחה ומצב רוח טוב, ולהתברך מהקב"ה בכל המצטרך, לכל אחת עבודה ועבור כל משפחתה, ולכולכן יחד,

ולכל לראש — להכתב ולהחתם ע"י הקב"ה בעצמו לשנה טובה ומתוקה בכל פרטי הענינים, ועד — שנזכה לגאולה ע"י משיח.

ובזה אסיים — שהקב"ה יתן לכל אחת מכן, ולכולכן יחד, כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

(5) בא יב, מט. ועוד.
(6) ואתחנן שם, ז.

(3) אסתר ג, ח. ועוד.
(4) ואתחנן ו, ד. ועוד.